

TEMPESTES de Xavier Masero a la galeria ART ENLLÀ. 2021

Santi Giró

TEMPESTES

Xavier Masero (Barcelona 1966) és un creador polifacètic de tempesta, empenta i tramoia literària. Expressionista concret i eclecticisme salat i monogràfic. Principalment pinta però també fa escultura, ceràmica i altres coses que no li conec. És dissenyador gràfic professional i un tipus preocupat per la precisió de paraula i obra. Però, potser afortunadament, no sabem el que pensa i si el que pensa és exacte o dispers. L'Escola Massana experimenta sovint artistes d'aquesta corda (Ramon Guillen-Balmes, Benet Ferrer, Isabel Banal, Begoña Egurbide i molts d'altres, alguns dels quals no es coneix on paren).

Els quadres i les escultures intempestives de l'exposició d'en Xavier s'han de mirar, paradoxalment, amb calma. Convé fer-hi varies passades per mor de connectar amb la seva energia silenciosa, latent i acollidora i amb l'estranya paleta de la primera sala (les escultures es llegeixen volant). Ara, el més innovador de la mostra potser és la visita guiada que l'autor, incansable, ofereix als visitants.

Per fer qualsevol cosa als artistes els hi va molt bé tenir **un tema**: (la formidable narració pictòrica que l'Artigau ha fet del *Tirant lo Blanc* de Joanot Martorell), **un tema no tema o sensetítol**: (per resumir: *Punt i línia sobre el pla*. Mondrian: *Composition XIV*, **un truc metodològic**: (Antoni Llena. *SOS: Senyals de fum des d'un subsòl*. Tecla Sala 2011. *Cadàvers exquisits* en general), **la inèrcia i el conreu de les emocions amb vistes a trasbalsar els altres i quedar tu probablement descansat**: (Francis Bacon, quasi bé segur), **etc. etc.**

A l'hora de llegir les obres d'art l'espectador s'ha de posar a treballar intensament per entrar en les esclertes més ocultes de l'obra, al marge de les peripècies, les rareses, les motivacions i els processos de realització de l'autor. De manera que sempre s'ha dit que les obres s'han d'aguantar per si mateixes sense cap altra suport que la seva inquietant presència, sotmeses alhora a interpretacions infinites i a valoracions contradictòries. És més, l'espectador fins i tot es reivindica fa una temporada com autor. Val a dir, però, que els artistes cada dia ens ho posen més difícil i ens exigeixen una formació i uns coneixements que el mateix Ludwig Wittgenstein, per dir-ne un de força diligent, mai hauria somiat. És així perquè s'han anat escolat les convencions perceptives àmpliament compartides per la proliferació de codis individuals i sectorials. Cada artista, cada tribu una veu, un codi, un món, un secret, una revelació.

A la pràctica els espectadors d'art contemporani es divideixen en dos; els ALAMBINS i els XAFARDERS. Els alambins miren de destil·lar acuradament les obres per arribar per si mateixos a l'essència del producte, a la veritat de l'obra totalment al marge de l'autor i de les seves intencions. No cal dir que els artistes prefereixen mostrar-se distants i apol·linis i es deixen pels crítics, historiadors i aficionats apocalíptics de raça alambina contrastada. Els xafarders, entre els que m'hi conto, ho volem saber tot, a risc de malmetre el misteri i l'opacitat de la celebració artística, a canvi, potser, de desvetllar la complexitat enorme del procés creatiu, les vivències, la biografia i els sabers més significatius i trivials dels autors.

Ho torno a dir i resumint, suggereixo efusivament la visita de l'exposició d'en Masero al vostre gust, bé en silenci alambinat o, si ell és allí, fent que parli pels descosits www.xaviermasero.com.

ART ENLLÀ

Una galeria encantadora que recorda el clima amable de la Metras dels anys 60. Fins el 19 de juny.

C/. Sant Pere Màrtir, 15 08012 Barcelona

www.artenlla.com